

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษามุมมองของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean) ของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t - Distribution
F-Ratio	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F - Distribution
F-Prob., p	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกลำดับสำคัญทางสถิติ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
Sig.	แทน	ค่าความมีนัยสำคัญ (Significant)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ร่วมโครงการสหกิจศึกษา
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาหลังเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา
- ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ร่วมโครงการสหกิจศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ร่วมโครงการสหกิจศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม และประเภทสถานประกอบการที่ฝึกงาน โดยแจกแจงจำนวน และค่าร้อยละ แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ร่วมโครงการสหกิจศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	104	24.9
หญิง	314	75.1
รวม	418	100.0
2. อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	37	8.9
21 ปี	198	47.3
22 ปี	156	37.3
23 ปีขึ้นไป	27	6.5
รวม	418	100.0
3. สาขาวิชา		
การตลาด	98	23.4
การจัดการ	280	67.0
ระบบสารสนเทศ	40	9.6
รวม	418	100.0
4. เกรดเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00	13	3.1
2.01 – 2.50	120	28.7
2.51 – 3.00	157	37.5
3.01 – 3.50	101	24.2
สูงกว่า 3.50	27	6.5
รวม	418	100.0
5. ประเภทสถานประกอบการที่ฝึกงาน		
หน่วยงานเอกชน	171	40.9
หน่วยงานรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ	247	59.1
รวม	418	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ร่วมโครงการสหกิจศึกษาที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 418 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย มีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และเพศหญิง มีจำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 75.1 สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

อายุ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 อายุ 21 ปี มีจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 อายุ 22 ปี มีจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 และอายุ 23 ปีขึ้นไป มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 21 ปี รองลงมา คือ อายุ 22 ปี อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี และอายุ 23 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

สาขาวิชา นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเรียนอยู่ในสาขาวิชาการตลาด มีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 สาขาวิชาการจัดการ มีจำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 และสาขาระบบสารสนเทศ มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนอยู่ในสาขาวิชาการจัดการ รองลงมา คือ สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาระบบสารสนเทศ ตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยสะสม นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 มีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 มีจำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 มีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 และเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.50 มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 รองลงมา คือ เกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.50 และเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 ตามลำดับ

ประเภทสถานประกอบการที่ฝึกงาน นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่ฝึกงานในหน่วยงานเอกชน มีจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 และฝึกงานในหน่วยงานรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามฝึกงานในหน่วยงานรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจมากกว่าหน่วยงานของเอกชน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	จัดอันดับ
1. ช่วยให้มีประสบการณ์การทำงานจริงในสาขาที่เรียน	4.22	.683	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7
2. การประยุกต์ใช้วิชาความรู้ในสาขาที่เรียนกับการทำงานจริง	4.06	.630	เห็นด้วย	15
3. สร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา	3.98	.755	เห็นด้วย	16
4. สร้างโอกาสทำความรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เรียน	3.94	.692	เห็นด้วย	17
5. เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง	4.33	.670	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3
6. ฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน	4.29	.703	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
7. เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้นจากประสบการณ์ทำงานจริง	3.85	.741	เห็นด้วย	20
8. รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้เกียรติ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.48	.635	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
9. ช่วยให้รู้ถึงความถนัดของตนเอง เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อการเลือกสายงานอาชีพในอนาคตได้อย่างถูกต้อง	4.16	.710	เห็นด้วย	11
10. สร้างโอกาสในการได้รับเงินเดือนที่ดีเพราะมีประสบการณ์การทำงาน	3.90	.769	เห็นด้วย	18
11. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ	4.12	.751	เห็นด้วย	13
12. ช่วยให้อาชีพเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา	3.62	.914	เห็นด้วย	21
13. ช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน	3.43	1.132	เห็นด้วย	23
14. สร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา	4.28	.673	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	6
15. สร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน	4.22	.718	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	8
16. เพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษา	4.21	.716	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	9
17. มีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา	3.87	.781	เห็นด้วย	19

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	จัดอันดับ
18. เกิดทักษะการติดต่อสื่อสารข้อมูลการทำงานภายในสถานประกอบการ	4.16	.687	เห็นด้วย	12
19. มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน	3.54	.916	เห็นด้วย	22
20. สร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง	4.17	.676	เห็นด้วย	10
21. ฝึกให้เป็นคนมีความรับผิดชอบ ละเอียดยรอบคอบ	4.47	.604	เห็นด้วยอย่างย้ง	2
22. นำข้อบกพร่องของตนเองมาปรับปรุงให้ดีขึ้นก่อนสำเร็จการศึกษา	4.30	.631	เห็นด้วยอย่างย้ง	4
23. สามารถนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรหรือคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ตรงกับต้องการของผู้ประกอบการ	4.09	.716	เห็นด้วย	14

จากตารางที่ 3 แสดงแสดงข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาทำให้รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ฝึกให้เป็นคนมีความรับผิดชอบ ละเอียดยรอบคอบ เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง นำข้อบกพร่องของตนเองมาปรับปรุงให้ดีขึ้นก่อนสำเร็จการศึกษา ฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน สร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา ช่วยให้มีประสบการณ์การทำงานจริงในสาขาที่เรียน สร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน และเพิ่มความมั่นใจในตนเอง.นการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48, 4.47, 4.33, 4.30, 4.29, 4.28, 4.22, 4.22 และ 4.21 ตามลำดับ

นอกจากนี้ นักศึกษาเห็นด้วยว่าการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาสร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง ช่วยให้ได้ถึงความถนัดของตนเอง เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อการเลือกสายงานอาชีพในอนาคตได้อย่างถูกต้อง เกิดทักษะการติดต่อสื่อสารข้อมูลการทำงานภายในสถานประกอบการ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ สามารถนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรหรือคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ตรงกับต้องการของผู้ประกอบการประยุกต์ใช้วิชาความรู้ในสาขาที่เรียนกับการทำงานจริง สร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา สร้างโอกาสทำความรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เรียน สร้างโอกาสในการได้รับเงินเดือนที่ดีเพราะมีประสบการณ์การทำงาน มีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้นจากประสบการณ์ทำงานจริง ช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน และช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17, 4.16, 4.16, 4.12, 4.09, 4.06, 3.98, 3.94, 3.90, 3.87, 3.85, 3.62, 3.54 และ 3.43 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาหลังเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาหลังเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา ได้แก่ เปรอ์เซ็นต์การฝึกงานที่ตรงกับสาขาที่เรียน การเสนองานภายหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษา และการพัฒนา ศักยภาพตนเองภายหลังการร่วมโครงการสหกิจศึกษา เป็นดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเปอร์เซ็นต์การฝึกงานที่ตรงกับสาขาที่เรียนของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา

การฝึกงานตรงกับสาขาที่เรียน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25%	7	1.7
26 – 50%	88	21.1
51 – 75%	165	39.4
สูงกว่า 75%	158	37.8
รวม	418	100.0
ฝึกงานตรงกับสาขาที่เรียน (เปอร์เซ็นต์สูงสุด)	100.00%	
ฝึกงานตรงกับสาขาที่เรียน (เปอร์เซ็นต์ต่ำสุด)	10.00%	
ฝึกงานตรงกับสาขาที่เรียน (เปอร์เซ็นต์เฉลี่ย)	69.80%	

จากตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเปอร์เซ็นต์การฝึกงานที่ตรงกับสาขาที่เรียนของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ฝึกงานตรงสาขาที่เรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25% มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ฝึกงานตรงสาขาที่เรียน 26 – 50% มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 ฝึกงานตรงสาขาที่เรียน 51 – 75% มีจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 และฝึกงานตรงสาขาที่เรียนสูงกว่า 75% มีจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 สรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ฝึกงานที่ตรงกับสาขาสูงกว่า 75% รองลงมา คือ ฝึกงานตรงสาขาที่เรียน 51 – 75% มีจำนวน ฝึกงานตรงสาขาที่เรียน 26 – 50% และฝึกงานตรงสาขาที่เรียน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25% โดยการฝึกงานตรงสาขาสูงสุดเท่ากับ 100% ฝึกงานตรงสาขาต่ำสุดเท่ากับ 10% และฝึกงานตรงสาขาเฉลี่ย 69.8%

ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลการได้รับการเสนองานภายหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษา

การได้รับการเสนองาน	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการเสนองานให้ทำ	209	50.0
ไม่ได้รับการเสนองานให้ทำ	209	50.0
รวม	418	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงข้อมูลการได้รับการเสนองานภายหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการเสนองานให้ทำ มีจำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และไม่ได้รับเสนองานให้ทำ มีจำนวน

209 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ได้รับการเสนองานให้ทำมีจำนวนเท่ากับนักศึกษาที่ไม่ได้รับการเสนองานให้ทำ

ตารางที่ 6 แสดงข้อมูลการพัฒนาศักยภาพตนเองภายหลังการร่วมโครงการสหกิจศึกษา

การประเมินศักยภาพ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	จัดอันดับ
1. ทักษะการติดต่อสื่อสาร	4.13	.484	ดีขึ้น	12
2. การทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.39	.562	ดีขึ้นอย่างมาก	5
3. การตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ	4.13	.571	ดีขึ้น	13
4. ความรับผิดชอบต่องาน	4.46	.575	ดีขึ้นอย่างมาก	2
5. การตรงต่อเวลา	4.43	.616	ดีขึ้นอย่างมาก	3
6. ความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ	4.19	.591	ดีขึ้น	9
7. ความถูกต้องเรียบร้อยของงาน	4.15	.587	ดีขึ้น	11
8. การแต่งกายในชุดนักศึกษา	4.22	.664	ดีขึ้นอย่างมาก	7
9. การยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน	4.03	.621	ดีขึ้น	15
10. การมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน	4.21	.592	ดีขึ้นอย่างมาก	8
11. ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน	4.33	.584	ดีขึ้นอย่างมาก	6
12. ความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น	4.56	.565	ดีขึ้นอย่างมาก	1
13. ความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น	4.19	.626	ดีขึ้น	10
14. ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น	4.41	.598	ดีขึ้นอย่างมาก	4
15. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน	4.09	.669	ดีขึ้น	14

จากตารางที่ 6 แสดงข้อมูลการพัฒนาศักยภาพตนเองภายหลังการร่วมโครงการสหกิจศึกษา พบว่า นักศึกษามีการพัฒนาด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น ความรับผิดชอบต่องาน การตรงต่อเวลา ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน การแต่งกายในชุดนักศึกษา และการมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน ในระดับดีขึ้นอย่างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56, 4.46, 4.43, 4.41, 4.39, 4.33, 4.22 และ 4.21 นอกจากนี้ นักศึกษายังมีการพัฒนาความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น ความถูกต้องเรียบร้อยของงาน ทักษะการติดต่อสื่อสาร การตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน และการยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน ในระดับดีขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19, 4.19, 4.15, 4.13, 4.13, 4.09 และ 4.03 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา
ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความพึงพอใจโดยรวมต่อการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา	4.15	.635	ค่อนข้างพึงพอใจ

จากตารางที่ 7 แสดงข้อมูลความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา พบว่า นักศึกษาค่อนข้างพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

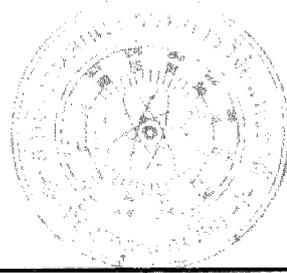
H_0 : นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที่ (t – test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (p-value) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
1. ช่วยให้มีความพึงพอใจในการทำงานจริงในสาขาที่เรียน	ชาย	4.18	.665	-.561	.575
	หญิง	4.23	.690		
2. การประยุกต์ใช้วิชาความรู้ในสาขาที่เรียนกับการทำงานจริง	ชาย	4.07	.686	.140	.889
	หญิง	4.06	.611		
3. สร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา	ชาย	3.96	.800	-.301	.764
	หญิง	3.99	.741		
4. สร้างโอกาสทำความรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เรียน	ชาย	3.94	.761	.036	.971
	หญิง	3.94	.668		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
5. เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง	ชาย	4.23	.727	-1.835	.067
	หญิง	4.37	.647		
6. ฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน	ชาย	4.18	.747	-1.792	.074
	หญิง	4.32	.685		
7. เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้นจากประสบการณ์ทำงานจริง	ชาย	3.84	.777	-.240	.810
	หญิง	3.86	.729		
8. รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	ชาย	4.43	.665	-.803	.422
	หญิง	4.49	.626		
9. ช่วยให้อุทิศความถนัดของตนเอง เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อการเลือกสายงานอาชีพในอนาคตได้อย่างถูกต้อง	ชาย	4.13	.772	-.584	.559
	หญิง	4.17	.689		
10. สร้างโอกาสในการได้รับเงินเดือนที่ดีเพราะมีประสบการณ์การทำงาน	ชาย	3.83	.818	-1.074	.283
	หญิง	3.92	.752		
11. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ	ชาย	4.13	.772	.122	.903
	หญิง	4.11	.745		
12. ช่วยให้อาชีพเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา	ชาย	3.63	.848	.162	.871
	หญิง	3.62	.936		
13. ช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน	ชาย	3.34	1.187	-1.003	.317
	หญิง	3.46	1.114		
14. สร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา	ชาย	4.25	.721	-.606	.545
	หญิง	4.30	.658		
15. สร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน	ชาย	4.24	.731	.371	.711
	หญิง	4.21	.715		
16. เพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษา	ชาย	4.23	.642	.293	.770
	หญิง	4.21	.740		
17. มีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา	ชาย	3.78	.775	-1.314	.189
	หญิง	3.89	.782		
18. เกิดทักษะการติดต่อสื่อสารข้อมูลการทำงานภายในสถานประกอบการ	ชาย	4.10	.616	-1.016	.310
	หญิง	4.18	.709		
19. มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน	ชาย	3.46	.880	-.955	.340
	หญิง	3.56	.928		
20. สร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง	ชาย	4.21	.634	.767	.443
	หญิง	4.15	.689		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
21. ฝึกให้เป็นคนมีความรับผิดชอบ ละเอียดรอบคอบ	ชาย	4.42	.602	-.939	.348
	หญิง	4.49	.605		
22. นำข้อบกพร่องของตนเองมาปรับปรุงให้ดีขึ้นก่อนสำเร็จการศึกษา	ชาย	4.26	.654	-.779	.436
	หญิง	4.32	.624		
23. สามารถนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรหรือคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ตรงกับต้องการของผู้ประกอบการ	ชาย	4.09	.670	-.032	.974
	หญิง	4.09	.732		

จากตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาทุกข้อ มีค่าความน่าจะเป็น (p-value) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	F-Ratio	F-Prob.
1. ช่วยให้มิประสบการณการทำงานจริงในสาขาที่เรียน	1.713	.164
2. การประยุกต์ใช้วิชาความรู้ในสาขาที่เรียนกับการทำงานจริง	1.586	.192
3. สร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา	3.394*	.018
4. สร้างโอกาสทำความรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เรียน	2.077	.103
5. เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง	.624	.600
6. ฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน	2.153	.093
7. เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้นจากประสบการณ์ทำงานจริง	1.315	.269

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	F-Ratio	F-Prob.
8. รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้เกียรติ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	.714	.544
9. ช่วยให้รู้ถึงความถนัดของตนเอง เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อการเลือกสายงานอาชีพในอนาคตได้อย่างถูกต้อง	.355	.786
10. สร้างโอกาสในการได้รับเงินเดือนที่ดีเพราะมีประสบการณ์การทำงาน	1.353	.257
11. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ	.886	.448
12. ช่วยให้ความรู้เรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา	.663	.575
13. ช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน	1.408	.240
14. สร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา	1.221	.302
15. สร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน	.291	.832
16. เพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังสำเร็จการศึกษา	.518	.670
17. มีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา	.592	.621
18. เกิดทักษะการติดต่อสื่อสารข้อมูลการทำงานภายในสถานประกอบการ	.858	.463
19. มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน	1.852	.137
20. สร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง	3.818*	.010
21. ฝึกให้เป็นคนมีความรับผิดชอบ ละเอียดรอบคอบ	.076	.973
22. นำข้อบกพร่องของตนเองมาปรับปรุงให้ดีขึ้นก่อนสำเร็จการศึกษา	.758	.518
23. สามารถนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรหรือคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ตรงกับต้องการของผู้ประกอบการ	.179	.911

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา และสร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง มีค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) เท่ากับ .018 และ .010 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา และสร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นี้ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนี้

ตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา

อายุ	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21 ปี	22 ปี	23 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.32	3.98	3.89	4.04
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	4.32	-	0.34* (.011)	0.43* (.002)	0.28 (.130)
21 ปี	3.98		-	0.09 (.269)	-0.06 (.710)
22 ปี	3.89			-	-0.15 (.350)
23 ปีขึ้นไป	4.04				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษานักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษามากกว่านักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษานักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษามากกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี

ตารางที่ 11 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ / เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง

อายุ	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21 ปี	22 ปี	23 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.00	4.28	4.06	4.19
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	4.00	-	-0.28* (.021)	0.06 (.600)	-0.19 (.275)
21 ปี	4.28		-	0.22* (.003)	0.09 (.500)
22 ปี	4.06			-	-0.13 (.386)
23 ปีขึ้นไป	4.19				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ / เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง พบว่า ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ / เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริงของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .021 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ / เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการสร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ / เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง น้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ / เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริงของนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ / เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการสร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ / เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง มากกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี

สมมติฐานข้อที่ 1.3 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 12 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	F-Ratio	F-Prob.
1. ช่วยให้มีประสบการณ์การทำงานจริงในสาขาที่เรียน	.519	.595
2. การประยุกต์ใช้วิชาความรู้ในสาขาที่เรียนกับการทำงานจริง	1.589	.205
3. สร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา	8.159*	.000
4. สร้างโอกาสทำความรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เรียน	.806	.447
5. เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง	5.874*	.003
6. ฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน	3.804*	.023
7. เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้นจากประสบการณ์ทำงานจริง	1.261	.285
8. รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้เกียรติ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	.937	.393
9. ช่วยให้ผู้รู้ถึงความสามารถของตนเอง เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อการเลือกสายงานอาชีพในอนาคตได้อย่างถูกต้อง	.076	.927
10. สร้างโอกาสในการได้รับเงินเดือนที่ดีเพราะมีประสบการณ์การทำงาน	1.314	.270
11. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ	1.157	.315
12. ช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา	1.741	.177
13. ช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน	6.197*	.002
14. สร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา	4.707*	.010
15. สร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน	7.022*	.001
16. เพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษา	3.194*	.042
17. มีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา	3.420*	.034
18. เกิดทักษะการติดต่อสื่อสารข้อมูลการทำงานภายในสถานประกอบการ	1.637	.196
19. มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน	6.419*	.002

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	F-Ratio	F-Prob.
20. สร้างประสบการณ์ใ้การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง	2.262	.105
21. ฝึกให้เป็นคนมีความรับผิดชอบ ละเอียดรอบคอบ	1.920	.148
22. นำข้อบกพร่องของตนเองมาปรับปรุงให้ดีขึ้นก่อนสำเร็จการศึกษา	2.252	.106
23. สามารถนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรหรือคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ตรงกับต้องการของผู้ประกอบการ	.342	.711

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง ฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน ช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน สร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา สร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน เพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังสำเร็จการศึกษา มีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา และมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน มีค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) เท่ากับ .000, .003, .023, .002, .010, .001, .942, .034 และ .002 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีสาขาที่เรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง ฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน ช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน สร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา สร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน เพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษา มีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา และมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนี้

ตารางที่ 13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การตลาด	การจัดการ	ระบบสารสนเทศ
	$\bar{X}$	4.23	3.92	3.78
การตลาด	4.23	-	0.31* (.000)	0.45* (.001)
การจัดการ	3.92		-	0.14 (.244)
ระบบสารสนเทศ	3.78			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการสร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ

ตารางที่ 14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การตลาด	การจัดการ	ระบบสารสนเทศ
	$\bar{X}$	4.41	4.36	4.00
การตลาด	4.41	-	0.05 (.512)	0.41* (.001)
การจัดการ	4.36		-	0.36* (.002)
ระบบสารสนเทศ	4.00			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง พบว่า ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ

ตารางที่ 15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การตลาด	การจัดการ	ระบบสารสนเทศ
	$\bar{X}$	4.32	4.32	4.00
การตลาด	4.32	-	0.00 (.950)	0.32* (.016)
การจัดการ	4.32		-	0.32* (.007)
ระบบสารสนเทศ	4.00			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง พบว่า ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .016 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาทำให้เกิดการฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงานของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาทำให้เกิดการฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงานมากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ

ตารางที่ 16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การตลาด	การจัดการ	ระบบสารสนเทศ
	$\bar{X}$	3.78	3.34	3.23
การตลาด	3.78	-	0.44* (.001)	0.56* (.009)
การจัดการ	3.34		-	0.11 (.533)
ระบบสารสนเทศ	3.23			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน พบว่า ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียนของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียนมากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียนของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ

ตารางที่ 17 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การตลาด	การจัดการ	ระบบสารสนเทศ
	$\bar{X}$	4.12	4.35	4.20
การตลาด	4.12	-	-0.23*	-0.08
			(.003)	(.536)
การจัดการ	4.35		-	0.15
				(.174)
ระบบสารสนเทศ	4.20			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการสร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา น้อยกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ

ตารางที่ 18 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การตลาด	การจัดการ	ระบบสารสนเทศ
	$\bar{X}$	4.09	4.30	3.93
การตลาด	4.09	-	-0.21*	0.16
			(.011)	(.210)
การจัดการ	4.30		-	0.37*
				(.002)
ระบบสารสนเทศ	3.93			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน พบว่า ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จาก

การฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการสร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน น้อยกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการสร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ

ตารางที่ 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการเพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษา

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การตลาด	การจัดการ	ระบบสารสนเทศ
	$\bar{X}$	4.16	4.26	3.98
การตลาด	4.16	-	-0.10 (.228)	0.18 (.160)
การจัดการ	4.26		-	0.28* (.017)
ระบบสารสนเทศ	3.98			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา ด้านการเพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษา พบว่าความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการเพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษา ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .017 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการเพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการเพิ่ม

ความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษา มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ

ตารางที่ 20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการมีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การตลาด	การจัดการ	ระบบสารสนเทศ
	$\bar{X}$	4.00	3.85	3.63
การตลาด	4.00	-	0.15 (.109)	0.37* (.010)
การจัดการ	3.85		-	0.22 (.082)
ระบบสารสนเทศ	3.63			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการมีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการมีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษานักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาดกับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการมีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาทำให้มีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ

ตารางที่ 21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การตลาด	การจัดการ	ระบบสารสนเทศ
	$\bar{X}$	3.78	3.50	3.20
การตลาด	3.78	-	0.28* (.010)	0.58* (.001)
การจัดการ	3.50		-	0.30 (.050)
ระบบสารสนเทศ	3.20			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา ด้านการมีโอกาสนในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน พบว่า ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการมีโอกาสนในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงานของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการมีโอกาสนในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาทำให้มีโอกาสนในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการมีโอกาสนในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงานของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการมีโอกาสนในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาทำให้มีโอกาสนในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ

สมมติฐานข้อที่ 1.4 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

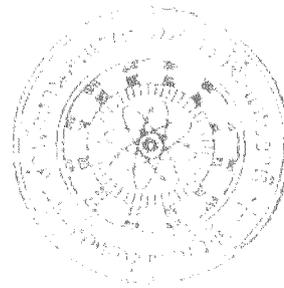
H_0 : นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_a : นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 22 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	F-Ratio	F-Prob.
1. ช่วยให้มีความพึงพอใจในการทำงานจริงในสาขาที่เรียน	.911	.458
2. การประยุกต์ใช้วิชาความรู้ในสาขาที่เรียนกับการทำงานจริง	.535	.710
3. สร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา	.839	.501
4. สร้างโอกาสทำความรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เรียน	1.680	.154
5. เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง	.501	.735

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	F-Ratio	F-Prob.
6. ฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน	.860	.488
7. เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้นจากประสบการณ์ทำงานจริง	1.032	.390
8. รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้เกียรติ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	1.535	.191
9. ช่วยให้ผู้ถึงความถนัดของตนเอง เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อการเลือกสายงานอาชีพในอนาคตได้อย่างถูกต้อง	.668	.614
10. สร้างโอกาสในการได้รับเงินเดือนที่ดีเพราะมีประสบการณ์การทำงาน	1.039	.387
11. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ	2.768*	.027
12. ช่วยให้ผู้เรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา	2.748*	.028
13. ช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน	.735	.569
14. สร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา	.981	.418
15. สร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน	.954	.433
16. เพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษา	.557	.694
17. มีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา	.636	.637
18. เกิดทักษะการติดต่อสื่อสารข้อมูลการทำงานภายในสถานประกอบการ	.947	.436
19. มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน	1.135	.340
20. สร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง	1.435	.222
21. ฝึกให้เป็นคนมีความรับผิดชอบ ละเอียดรอบคอบ	1.228	.298
22. นำข้อบกพร่องของตนเองมาปรับปรุงให้ดีขึ้นก่อนสำเร็จการศึกษา	1.923	.106
23. สามารถนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรหรือคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ตรงกับต้องการของผู้ประกอบการ	1.014	.400

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 22 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ และช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา มีค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) เท่ากับ .027 และ .028 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ และช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนี้

ตารางที่ 23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ

เกรดเฉลี่ย สะสม	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 2.00	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 ขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.46	4.14	4.00	4.15	4.41
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 2.00	4.46	-	0.32 (.142)	0.46* (.032)	0.31 (.155)	0.05 (.830)
2.01 – 2.50	4.14		-	0.14 (.118)	-0.01 (.946)	-0.27 (.095)
2.51 – 3.00	4.00			-	-0.15 (.119)	-0.41* (.009)
3.01 – 3.50	4.15				-	-0.26 (.109)
3.51 ขึ้นไป	4.41					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ พบว่า ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 มีค่า นัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .032 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ มากกว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป มีค่า นัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 3.51 ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ น้อยกว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป

ตารางที่ 24 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา

เกรดเฉลี่ย สะสม	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 2.00	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 ขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.46	3.80	3.48	3.70	3.41
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 2.00	3.46	-	-0.34 (.202)	-0.02 (.931)	-0.24 (.366)	0.05 (.860)
2.01 – 2.50	3.80		-	0.32* (.004)	0.10 (.428)	0.39* (.043)
2.51 – 3.00	3.48			-	-0.22 (.059)	0.07 (.685)
3.01 – 3.50	3.70				-	0.29 (.133)
3.51 ขึ้นไป	3.41					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา พบว่าความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .043 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 มีความคิดเห็นว่าการร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นการช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป

สมมติฐานข้อที่ 1.5 นักศึกษาที่มีสถานที่ฝึกงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักศึกษาที่มีสถานที่ฝึกงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีสถานที่ฝึกงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที่ (t – test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (p-value) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 25 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามสถานที่ฝึกงาน

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	สถานที่ฝึกงาน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
1. ช่วยให้มีประสบการณ์การทำงานจริงในสาขาที่เรียน	เอกชน	4.35	.655	3.419*	.001
	รัฐบาลฯ	4.12	.688		
2. การประยุกต์ใช้วิชาความรู้ในสาขาที่เรียนกับการทำงานจริง	เอกชน	4.15	.594	2.506*	.013
	รัฐบาลฯ	4.00	.647		
3. สร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา	เอกชน	4.13	.708	3.370*	.001
	รัฐบาลฯ	3.88	.771		
4. สร้างโอกาสทำความรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เรียน	เอกชน	4.03	.672	2.200*	.028
	รัฐบาลฯ	3.88	.699		
5. เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง	เอกชน	4.33	.660	-.040	.968
	รัฐบาลฯ	4.34	.678		
6. ฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน	เอกชน	4.28	.730	-.212	.832
	รัฐบาลฯ	4.30	.685		
7. เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้นจากประสบการณ์ทำงานจริง	เอกชน	3.82	.714	-.622	.534
	รัฐบาลฯ	3.87	.759		
8. รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	เอกชน	4.43	.650	-1.318	.188
	รัฐบาลฯ	4.51	.624		
9. ช่วยให้ผู้รู้ถึงความถนัดของตนเอง เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อการเลือกสายงานอาชีพในอนาคตได้อย่างถูกต้อง	เอกชน	4.09	.742	-1.743	.082
	รัฐบาลฯ	4.21	.684		
10. สร้างโอกาสในการได้รับเงินเดือนที่ดีเพราะมีประสบการณ์การทำงาน	เอกชน	3.96	.730	1.372	.171
	รัฐบาลฯ	3.85	.793		

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	สถานที่ฝึกงาน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
11. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ	เอกชน	4.13	.740	.259	.796
	รัฐบาลฯ	4.11	.760		
12. ช่วยให้ผู้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา	เอกชน	3.61	.935	-.257	.797
	รัฐบาลฯ	3.63	.900		
13. ช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน	เอกชน	3.60	1.200	2.561*	.011
	รัฐบาลฯ	3.32	1.069		
14. สร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา	เอกชน	4.29	.682	.047	.963
	รัฐบาลฯ	4.28	.669		
15. สร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้กับการเรียนในชั้นเรียน	เอกชน	4.26	.699	1.077	.282
	รัฐบาลฯ	4.19	.731		
16. เพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษา	เอกชน	4.20	.708	-.334	.738
	รัฐบาลฯ	4.22	.723		
17. มีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา	เอกชน	3.95	.792	1.776	.077
	รัฐบาลฯ	3.81	.771		
18. เกิดทักษะการติดต่อสื่อสารข้อมูลการทำงานภายในสถานประกอบการ	เอกชน	4.17	.752	.348	.728
	รัฐบาลฯ	4.15	.640		
19. มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน	เอกชน	3.61	.903	1.453	.147
	รัฐบาลฯ	3.48	.923		
20. สร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง	เอกชน	4.16	.683	-.094	.925
	รัฐบาลฯ	4.17	.671		
21. ฝึกให้เป็นคนมีความรับผิดชอบ ละเอียดรอบคอบ	เอกชน	4.47	.597	.067	.946
	รัฐบาลฯ	4.47	.610		
22. นำข้อบกพร่องของตนเองมาปรับปรุงให้ดีขึ้นก่อนสำเร็จการศึกษา	เอกชน	4.28	.616	-.559	.577
	รัฐบาลฯ	4.32	.642		
23. สามารถนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรหรือคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ตรงกับต้องการของผู้ประกอบการ	เอกชน	4.15	.695	1.512	.131
	รัฐบาลฯ	4.04	.728		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 25 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามสถานที่ฝึกงาน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการช่วยให้มีประสบการณ์การทำงานจริงในสาขาที่เรียน การประยุกต์ใช้วิชาความรู้ในสาขาที่

เรียนกับการทำงานจริง สร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา สร้างโอกาสทำความรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เรียน และช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน มีค่าความน่าจะเป็น (p-value) เท่ากับ .001, .013, .001, .028 และ .011 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีสถานที่ฝึกงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาด้านการช่วยให้มีประสบการณ์การทำงานจริงในสาขาที่เรียน การประยุกต์ใช้วิชาความรู้ในสาขาที่เรียนกับการทำงานจริง สร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา สร้างโอกาสทำความรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เรียน และช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่ฝึกงานในหน่วยงานเอกชนมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษาว่าช่วยให้มีประสบการณ์การทำงานจริงในสาขาที่เรียน การประยุกต์ใช้วิชาความรู้ในสาขาที่เรียนกับการทำงานจริง สร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา สร้างโอกาสทำความรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เรียน และช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน สูงกว่านักศึกษาที่ฝึกงานในหน่วยงานของรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ

สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 2.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t – test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (p-value) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 26 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนักศึกษาภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามเพศ

การพัฒนาตนเอง	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
1. ทักษะการติดต่อสื่อสาร	ชาย	4.10	.493	-861	.390
	หญิง	4.14	.481		
2. การทำงานร่วมกับผู้อื่น	ชาย	4.38	.580	-212	.833
	หญิง	4.40	.557		
3. การตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ	ชาย	4.22	.574	1.853	.065
	หญิง	4.10	.567		
4. ความรับผิดชอบต่องาน	ชาย	4.43	.604	-594	.553
	หญิง	4.47	.566		
5. การตรงต่อเวลา	ชาย	4.41	.648	-282	.778
	หญิง	4.43	.606		

ตารางที่ 26 (ต่อ)

การพัฒนาตนเอง	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
6. ความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ	ชาย	4.20	.581	.305	.761
	หญิง	4.18	.595		
7. ความถูกต้องเรียบร้อยของงาน	ชาย	4.11	.637	-.901	.368
	หญิง	4.17	.569		
8. การแต่งกายในชุดนักศึกษา	ชาย	4.27	.672	.871	.384
	หญิง	4.20	.661		
9. การยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน	ชาย	4.07	.643	.777	.438
	หญิง	4.01	.614		
10. การมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน	ชาย	4.16	.609	-.840	.402
	หญิง	4.22	.587		
11. ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน	ชาย	4.23	.595	-2.008*	.045
	หญิง	4.36	.578		
12. ความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น	ชาย	4.50	.591	-1.146	.253
	หญิง	4.57	.556		
13. ความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น	ชาย	4.24	.583	1.011	.313
	หญิง	4.17	.640		
14. ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น	ชาย	4.32	.627	-1.858	.064
	หญิง	4.44	.586		
15. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน	ชาย	4.13	.720	.683	.495
	หญิง	4.07	.653		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 26 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนักศึกษาภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า การพัฒนาตนเองด้านความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน มีค่าความน่าจะเป็น (p-value) เท่ากับ .045 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีการพัฒนาตนเองด้านความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เป็นเพศชายมีการพัฒนาด้านความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนน้อยกว่านักศึกษาที่เป็นเพศหญิง

สมมติฐานข้อที่ 2.2 นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 27 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนักศึกษาภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามอายุ

การพัฒนาตนเอง	F-Ratio	F-Prob.
1. ทักษะการติดต่อสื่อสาร	1.701	.166
2. การทำงานร่วมกับผู้อื่น	.968	.408
3. การตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ	3.187*	.024
4. ความรับผิดชอบต่องาน	.813	.487
5. การตรงต่อเวลา	4.328*	.005
6. ความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ	1.483	.219
7. ความถูกต้องเรียบร้อยของงาน	3.447*	.017
8. การแต่งกายในชุดนักศึกษา	2.447	.063
9. การยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน	1.198	.310
10. การมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน	.188	.904
11. ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน	1.371	.251
12. ความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น	2.038	.108
13. ความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น	5.392*	.001
14. ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น	1.409	.240
15. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน	.779	.506

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 27 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนักศึกษาภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่า การพัฒนาตนเองด้านการตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ การตรงต่อเวลา ความถูกต้องเรียบร้อยของงาน และความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น มีค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) เท่ากับ .024, .005, .017 และ .001 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีการพัฒนาตนเองด้านการตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ การตรงต่อเวลา ความถูกต้องเรียบร้อยของงาน และความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์หน้าไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้าง แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนี้

ตารางที่ 28 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านการตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ

อายุ	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21 ปี	22 ปี	23 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.35	4.06	4.17	4.11
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	4.35	-	0.29* (.004)	0.18 (.086)	0.24 (.094)
21 ปี	4.06		-	-0.11 (.064)	-0.05 (.664)
22 ปี	4.17			-	0.06 (.600)
23 ปีขึ้นไป	4.11				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านการตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ พบว่า การพัฒนาตนเองด้านการตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านการตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านการตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ มากกว่านักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี

ตารางที่ 29 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านการตรงต่อเวลา

อายุ	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21 ปี	22 ปี	23 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.68	4.34	4.44	4.63
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	4.68	-	0.34* (.002)	0.24* (.037)	0.05 (.765)
21 ปี	4.34		-	-0.10 (.130)	-0.29* (.022)
22 ปี	4.44			-	-0.19 (.141)
23 ปีขึ้นไป	4.63				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 29 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านการตรงต่อเวลา พบว่า การพัฒนาตนเองด้านการตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา มากกว่านักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี

การพัฒนาตนเองด้านการตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .037 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา มากกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี

การพัฒนาตนเองด้านการตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 23 ปี มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .037 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 23 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา น้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุ 23 ปี

ตารางที่ 30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านความถูกต้องเรียบร้อยของงาน

อายุ	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21 ปี	22 ปี	23 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.41	4.11	4.12	4.30
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	4.41	-	0.30* (.004)	0.29* (.008)	0.11 (.459)
21 ปี	4.11		-	-0.01 (.801)	-0.19 (.112)
22 ปี	4.12			-	-0.18 (.151)
23 ปีขึ้นไป	4.30				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านความถูกต้องเรียบร้อยของงาน พบว่า การพัฒนาตนเองด้านความถูกต้องเรียบร้อยของงาน ของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีค่า นัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านความถูกต้องเรียบร้อยของงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านความถูกต้องเรียบร้อยของงาน มากกว่านักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี

การพัฒนาตนเองด้านความถูกต้องเรียบร้อยของงานของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีค่า นัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านความถูกต้องเรียบร้อยของงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านความถูกต้องเรียบร้อยของงานมากกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี

ตารางที่ 31 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวแสดงความคิดเห็น

อายุ	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21 ปี	22 ปี	23 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.51	4.10	4.24	4.07
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	4.51	-	0.41* (.000)	0.27* (.015)	0.44* (.005)
21 ปี	4.10		-	-0.14* (.040)	0.03 (.831)
22 ปี	4.24			-	0.17 (.205)
23 ปีขึ้นไป	4.07				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 31 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวแสดงความคิดเห็น พบว่า การพัฒนาตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวแสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวแสดงความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี

การพัฒนาตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .015 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวแสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวแสดงความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี

การพัฒนาตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป มีการพัฒนาตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวแสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวแสดงความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป

การพัฒนาตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กลับแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .040 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กลับแสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี มีการพัฒนาตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง กลับแสดงความคิดเห็น น้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี

สมมติฐานข้อที่ 2.3 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_a : นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 32 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนักศึกษาภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน

การพัฒนาตนเอง	F-Ratio	F-Prob.
1. ทักษะการติดต่อสื่อสาร	2.188	.113
2. การทำงานร่วมกับผู้อื่น	1.003	.368
3. การตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ	.452	.636
4. ความรับผิดชอบต่องาน	.975	.378
5. การตรงต่อเวลา	4.182*	.016
6. ความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ	1.643	.195
7. ความถูกต้องเรียบร้อยของงาน	3.017	.050
8. การแต่งกายในชุดนักศึกษา	.253	.776
9. การยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน	3.612*	.028
10. การมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน	4.253*	.015
11. ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน	2.752	.065
12. ความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น	2.523	.081
13. ความเชื่อมั่นในตนเอง กลับแสดงความคิดเห็น	2.385	.093
14. ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น	2.598	.076
15. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน	1.094	.336

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 32 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนักศึกษาภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่า การพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา การยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน และการมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน มีค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) เท่ากับ .016, .028 และ .015 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา การยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน และการมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนี้

ตารางที่ 33 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านการตรงต่อเวลา

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การตลาด	การจัดการ	ระบบสารสนเทศ
	$\bar{X}$	4.56	4.41	4.25
การตลาด	4.56	-	0.15* (.032)	0.31* (.007)
การจัดการ	4.41		-	0.16 (.129)
ระบบสารสนเทศ	4.25			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 33 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านการตรงต่อเวลา พบว่า การพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .032 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ

การพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาสารสนเทศ มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาสารสนเทศ

ตารางที่ 34 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านการยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การตลาด	การจัดการ	ระบบสารสนเทศ
	$\bar{X}$	4.13	4.02	3.83
การตลาด	4.13	-	0.11 (.114)	0.30* (.008)
การจัดการ	4.02		-	0.19 (.065)
ระบบสารสนเทศ	3.83			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 34 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านการยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน พบว่า การพัฒนาตนเองด้านการยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชา ระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชา ระบบสารสนเทศ มีการพัฒนาตนเองด้านการยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีการพัฒนาตนเองด้านการยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียนมากกว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชา ระบบสารสนเทศ

ตารางที่ 35 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านการมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การตลาด	การจัดการ	ระบบสารสนเทศ
	$\bar{X}$	4.21	4.24	3.95
การตลาด	4.21	-	-0.03 (.717)	0.26* (.017)
การจัดการ	4.24		-	0.29* (.004)
ระบบสารสนเทศ	3.95			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 35 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาขาที่เรียนกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านการมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียนพบว่า การพัฒนาตนเองด้านการมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชา ระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .017 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐาน

หลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ มีการพัฒนาตนเองด้านการมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีการพัฒนาตนเองด้านการมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ

การพัฒนาตนเองด้านการมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ มีการพัฒนาตนเองด้านการมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีการพัฒนาตนเองด้านการมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ

สมมติฐานข้อที่ 2.4 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 36 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนักศึกษาภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

การพัฒนาตนเอง	F-Ratio	F-Prob.
1. ทักษะการติดต่อสื่อสาร	1.083	.365
2. การทำงานร่วมกับผู้อื่น	1.468	.211
3. การตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ	.859	.488
4. ความรับผิดชอบต่องาน	2.111	.079
5. การตรงต่อเวลา	2.775*	.027
6. ความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ	.603	.661
7. ความถูกต้องเรียบร้อยของงาน	.439	.780
8. การแต่งกายในชุดนักศึกษา	1.440	.220
9. การยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน	1.236	.295
10. การมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน	.773	.543
11. ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน	.400	.809
12. ความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น	3.356*	.010

ตารางที่ 36 (ต่อ)

การพัฒนาตนเอง	F-Ratio	F-Prob.
13. ความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น	1.497	.202
14. ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น	1.909	.108
15. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน	.773	.543

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 36 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนักศึกษาภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า การพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา และความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น มีค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) เท่ากับ .027 และ .010 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา และความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นี้ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนี้

ตารางที่ 37 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เกรดเฉลี่ยสะสมกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านการตรงต่อเวลา

เกรดเฉลี่ยสะสม	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 ขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.46	4.31	4.41	4.55	4.59
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00	4.46	-	0.15 (.391)	0.05 (.760)	-0.09 (.606)	-0.13 (.526)
2.01 – 2.50	4.31		-	-0.10 (.181)	-0.24* (.003)	-0.28* (.030)
2.51 – 3.00	4.41			-	-0.14 (.060)	-0.18 (.147)
3.01 – 3.50	4.55				-	-0.04 (.773)
3.51 ขึ้นไป	4.59					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 37 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เกรดเฉลี่ยสะสมกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านการตรงต่อเวลา พบว่า การพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50

มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50

การพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .030 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 มีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป

ตารางที่ 38 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เกรดเฉลี่ยสะสมกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น

เกรดเฉลี่ยสะสม	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 ขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.46	4.49	4.52	4.61	4.89
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00	4.46	-	-0.03 (.854)	-0.06 (.736)	-0.15 (.356)	-0.43* (.024)
2.01 – 2.50	4.49		-	-0.03 (.721)	-0.12 (.106)	-0.40* (.001)
2.51 – 3.00	4.52			-	-0.09 (.170)	-0.37* (.001)
3.01 – 3.50	4.61				-	-0.28* (.024)
3.51 ขึ้นไป	4.89					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 38 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เกรดเฉลี่ยสะสมกับการพัฒนาตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา ด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น พบว่า การพัฒนาตนเองด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .024 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป มีการพัฒนาตนเองด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีการพัฒนาตนเองด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป

การพัฒนาตนเองด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป มีการพัฒนาตนเองด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 มีการพัฒนาตนเองด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป

การพัฒนาตนเองด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป มีการพัฒนาตนเองด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 มีการพัฒนาตนเองด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป

การพัฒนาตนเองด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .024 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป มีการพัฒนาตนเองด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 มีการพัฒนาตนเองด้านความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป

สมมติฐานข้อที่ 2.5 นักศึกษาที่มีสถานที่ฝึกงานแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักศึกษาที่มีสถานที่ฝึกงานแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีสถานที่ฝึกงานแตกต่างกันมีศักยภาพหลังร่วมโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t – test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (p-value) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 39 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนักศึกษาภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามสถานที่ฝึกงาน

การพัฒนาตนเอง	สถานที่ฝึกงาน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
1. ทักษะการติดต่อสื่อสาร	เอกชน	4.17	.498	1.337	.182
	รัฐบาลฯ	4.11	.474		
2. การทำงานร่วมกับผู้อื่น	เอกชน	4.38	.575	-4.42	.659
	รัฐบาลฯ	4.40	.554		

ตารางที่ 39 (ต่อ)

การพัฒนาตนเอง	สถานที่ ฝึกงาน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
3. การตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ	เอกชน	4.11	.543	-.784	.433
	รัฐบาลฯ	4.15	.589		
4. ความรับผิดชอบต่องาน	เอกชน	4.47	.587	.181	.857
	รัฐบาลฯ	4.46	.568		
5. การตรงต่อเวลา	เอกชน	4.51	.588	2.398*	.017
	รัฐบาลฯ	4.37	.629		
6. ความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ	เอกชน	4.25	.583	1.704	.089
	รัฐบาลฯ	4.15	.594		
7. ความถูกต้องเรียบร้อยของงาน	เอกชน	4.17	.564	.547	.585
	รัฐบาลฯ	4.14	.603		
8. การแต่งกายในชุดนักศึกษา	เอกชน	4.25	.631	.653	.514
	รัฐบาลฯ	4.20	.686		
9. การยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน	เอกชน	4.02	.589	-.240	.810
	รัฐบาลฯ	4.03	.643		
10. การมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน	เอกชน	4.23	.626	.809	.419
	รัฐบาลฯ	4.19	.568		
11. ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน	เอกชน	4.37	.583	1.114	.266
	รัฐบาลฯ	4.30	.585		
12. ความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น	เอกชน	4.59	.571	1.072	.284
	รัฐบาลฯ	4.53	.561		
13. ความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น	เอกชน	4.23	.587	1.287	.199
	รัฐบาลฯ	4.15	.651		
14. ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น	เอกชน	4.46	.606	1.438	.151
	รัฐบาลฯ	4.38	.591		
15. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน	เอกชน	4.10	.708	.337	.736
	รัฐบาลฯ	4.08	.642		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 39 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนักศึกษาภายหลังการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามสถานที่ฝึกงาน พบว่า การพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา มีค่าความน่าจะเป็น (p-value) เท่ากับ .017 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีสถานที่ฝึกงานแตกต่างกันมีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่ฝึกงานในหน่วยงานเอกชนมีการพัฒนาตนเองด้านการตรงต่อเวลา มากกว่านักศึกษาที่ฝึกงานในหน่วยงานของรัฐบาล / รัฐวิสาหกิจ

สมมติฐานข้อที่ 3 นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที่ (t – test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่าความน่าจะเป็น (p-value) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 40 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามเพศ

ปัจจัย	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา	ชาย	4.22	.682	1.328	.186
	หญิง	4.12	.618		

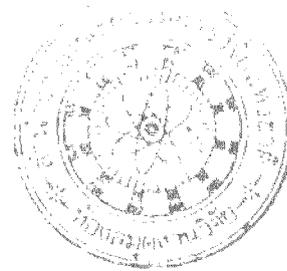
จากตารางที่ 40 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา มีค่าความน่าจะเป็น (p-value) เท่ากับ .186 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.2 นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 41 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามอายุ

ปัจจัย	F-Ratio	F-Prob.
ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา	3.046*	.029

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 41 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา มีค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) เท่ากับ .029 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนี้

ตารางที่ 42 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา

อายุ	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21 ปี	22 ปี	23 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.03	4.08	4.26	4.15
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	4.03	-	-0.05 (.666)	-0.23* (.041)	-0.12 (.448)
21 ปี	4.08		-	-0.18* (.006)	-0.07 (.576)
22 ปี	4.26			-	0.11 (.383)
23 ปีขึ้นไป	4.15				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 42 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีนัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .041 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา น้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี

ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .026 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา น้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี

สมมติฐานข้อที่ 3.3 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 43 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน

ปัจจัย	F-Ratio	F-Prob.
ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา	6.431*	.002

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 43 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา มีค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนี้

ตารางที่ 44 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มสาขาวิชาที่เรียนกับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การตลาด	การจัดการ	ระบบสารสนเทศ
	$\bar{X}$	3.95	4.20	4.25
การตลาด	3.95	-	-0.25* (.001)	-0.30* (.011)
การจัดการ	4.20		-	-0.05 (.637)
ระบบสารสนเทศ	4.25			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 44 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มสาขาวิชาที่เรียนกับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ มีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา น้อยกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ

ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีค่านัยสำคัญ (Sig.) เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา น้อยกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ

สมมติฐานข้อที่ 3.4 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 45 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ปัจจัย	F-Ratio	F-Prob.
ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา	.094	.984

จากตารางที่ 45 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา มีความน่าจะเป็น (F-Prob.) เท่ากับ .984 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.5 นักศึกษาที่มีสถานที่ฝึกงานแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักศึกษาที่มีสถานที่ฝึกงานแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีสถานที่ฝึกงานแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที่ ($t - test$) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (p -value) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 46 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามสถานที่ฝึกงาน

ปัจจัย	สถานที่ฝึกงาน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา	เอกชน	4.21	.644	1.735	.084
	รัฐบาลฯ	4.10	.626		

จากตารางที่ 46 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาต่อโครงการสหกิจศึกษา จำแนกตามสถานที่ฝึกงาน พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา มีความน่าจะเป็น (p -value) เท่ากับ .084 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาที่มีสถานที่ฝึกงานแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษาไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา

H_1 : ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ คำนัยสำคัญ (Sig. 2-tailed) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 47 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการกับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	ความพึงพอใจโดยรวม		
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. ช่วยให้มีความพึงพอใจในการทำงานจริงในสาขาที่เรียน	.254*	.000	ระดับต่ำ
2. การประยุกต์ใช้วิชาความรู้ในสาขาที่เรียนกับการทำงานจริง	.200*	.000	ระดับต่ำ
3. สร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา	.211*	.000	ระดับต่ำ
4. สร้างโอกาสทำควมรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เรียน	.266*	.000	ระดับต่ำ
5. เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง	.280*	.000	ระดับต่ำ
6. ฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน	.254*	.000	ระดับต่ำ
7. เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้นจากประสบการณ์ทำงานจริง	.245*	.000	ระดับต่ำ
8. รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้เกียรติ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	.309*	.000	ระดับปานกลาง
9. ช่วยให้รู้ถึงคุณค่าของตนเอง เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อการเลือกสายงานอาชีพในอนาคตได้อย่างถูกต้อง	.294*	.000	ระดับต่ำ
10. สร้างโอกาสในการได้รับเงินเดือนที่ดีเพราะมีประสบการณ์การทำงาน	.198*	.000	ระดับต่ำ
11. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ	.266*	.000	ระดับต่ำ
12. ช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา	.141*	.004	ระดับต่ำ

ตารางที่ 47 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการสหกิจศึกษา	ความพึงพอใจโดยรวม		
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
13. ช่วยให้มีความได้ระหว่างเรียน	.132*	.007	ระดับต่ำ
14. สร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา	.318*	.000	ระดับปานกลาง
15. สร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้ในการเรียนในชั้นเรียน	.388*	.000	ระดับปานกลาง
16. เพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษา	.343*	.000	ระดับปานกลาง
17. มีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา	.228*	.000	ระดับต่ำ
18. เกิดทักษะการติดต่อสื่อสารข้อมูลการทำงานภายในสถานประกอบการ	.322*	.000	ระดับปานกลาง
19. มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน	.170*	.000	ระดับต่ำ
20. สร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง	.211*	.000	ระดับต่ำ
21. ฝึกให้เป็นคนมีความรับผิดชอบ ละเอียดรอบคอบ	.327*	.000	ระดับปานกลาง
22. นำข้อบกพร่องของตนเองมาปรับปรุงให้ดีขึ้นก่อนสำเร็จการศึกษา	.369*	.000	ระดับปานกลาง
23. สามารถนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรหรือคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ตรงกับต้องการของผู้ประกอบการ	.172*	.000	ระดับต่ำ

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 47 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการกับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา พบว่า ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการทุกข้อกับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา มีนัยสำคัญ (Sig. 2-tailed) น้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการด้านการสร้างศักยภาพให้กับตนเองโดยนำความรู้จากการฝึกงานมาประยุกต์ใช้ในการเรียนในชั้นเรียน นำข้อบกพร่องของตนเองมาปรับปรุงให้ดีขึ้นก่อนสำเร็จการศึกษา เพิ่มความมั่นใจในตนเองในการทำงานภายหลังการสำเร็จการศึกษา ฝึกให้เป็นคนมีความรับผิดชอบ ละเอียดรอบคอบ เกิดทักษะการติดต่อสื่อสารข้อมูลการทำงานภายในสถานประกอบการ สร้างวินัยให้กับตนเองทั้งในระหว่างเรียนและภายหลังสำเร็จการศึกษา และรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้เกียรติ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจ

ศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.388, 0.369, 0.343, 0.327, 0.322, 0.318 และ 0.309 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

นอกจากนี้ ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของโครงการว่าช่วยให้รู้ถึงความถนัดของตนเอง เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อการเลือกสายงานอาชีพในอนาคตได้อย่างถูกต้อง เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง สร้างโอกาสทำความรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เรียน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการ ช่วยให้มีความพร้อมในการทำงานจริงในสาขาที่เรียน ฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้นจากประสบการณ์ทำงานจริง มีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนสำเร็จการศึกษา สร้างโอกาสในการมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา สร้างประสบการณ์การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานจริง การประยุกต์ใช้วิชาความรู้ในสาขาที่เรียนกับการทำงานจริง สร้างโอกาสในการได้รับเงินเดือนที่ดีเพราะมีประสบการณ์การทำงาน สามารถนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรหรือคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ตรงกับต้องการของผู้ประกอบการ มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในการทำงาน ช่วยให้วิชาเรียนน้อยลงจากการร่วมโครงการสหกิจศึกษา และช่วยให้มีรายได้ระหว่างเรียน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.294, 0.280, 0.266, 0.266, 0.254, 0.254, 0.245, 0.228, 0.211, 0.211, 0.200, 0.198, 0.172, 0.170, 0.141 และ 0.132 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 การพัฒนาศักยภาพหลังร่วมโครงการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การพัฒนาศักยภาพหลังร่วมโครงการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา

H_a : การพัฒนาศักยภาพหลังร่วมโครงการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่านัยสำคัญ (Sig. 2-tailed) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 48 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาตนเองกับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา

การพัฒนาตนเอง	ความพึงพอใจโดยรวม		
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. ทักษะการติดต่อสื่อสาร	.234*	.000	ระดับต่ำ
2. การทำงานร่วมกับผู้อื่น	.376*	.000	ระดับปานกลาง
3. การตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ	.212*	.000	ระดับต่ำ
4. ความรับผิดชอบต่องาน	.262*	.000	ระดับต่ำ
5. การตรงต่อเวลา	.257*	.000	ระดับต่ำ
6. ความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ	.183*	.000	ระดับต่ำ
7. ความถูกต้องเรียบร้อยของงาน	.166*	.001	ระดับต่ำ
8. การแต่งกายในชุดนักศึกษา	.197*	.000	ระดับต่ำ
9. การยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน	.167*	.001	ระดับต่ำ
10. การมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน	.290*	.000	ระดับต่ำ
11. ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน	.277*	.000	ระดับต่ำ
12. ความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น	.268*	.000	ระดับต่ำ
13. ความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น	.263*	.000	ระดับต่ำ
14. ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น	.271*	.000	ระดับต่ำ
15. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน	.247*	.000	ระดับต่ำ

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 48 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาตนเองกับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา พบว่า การพัฒนาตนเองของนักศึกษาทุกข้อกับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา มีค่านัยสำคัญ (Sig. 2-tailed) น้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การพัฒนาตนเองด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.376 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

นอกจากนี้ การพัฒนาตนเองด้านการมีเป้าหมายในการเรียน ตั้งใจเรียน ความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น ความมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น ความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น ความรับผิดชอบต่องาน การตรงต่อเวลา ช่วยให้มีประสบการณ์การทำงานจริงในสาขาที่เรียน ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ทักษะการติดต่อสื่อสาร การตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ การแต่งกายในชุดนักศึกษา ความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ การยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน และความถูกต้องเรียบร้อยของงาน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการสหกิจศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.290, 0.277, 0.271, 0.268, 0.263, 0.262, 0.257, 0.254, 0.247, 0.234, 0.212, 0.197, 0.183, 0.167 และ 0.166 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน